

21. Aráa Mísirà tí ó rà á sò fún iyàwóo rẹ pé: Tòjú ibùgbé tí ó dára fún un báyá ó lè wúlò fún wa tàbí kí a fi ẹ ọmọ. Báye ni Àwa ẹ ààyè ijókódó fún Yuusufu ni ilẹ nàà àti kí A lè fi itúmò àwọn ohun tí ó ẹlẹ mò ọ. Allaahu ni Olùborí lórí ohun tí Ó bá ń fẹ, ẹ̀gbón ọ̀pọ̀lọ̀pọ̀ àwọn ènìyàn ni kò mò bẹ̀ẹ.

22. Nígbà tí ó dàgbà, A fún un ni ọgbón àti imò. Àti pé báye ni A ẹ ń san ẹsan fún àwọn olùserere.

23. Àti pé obinrin tí òun (Yuusufu) ń gbé nínú un ilée rẹ ń fẹ kí ó ẹ nnkan ti ọkàn-an rẹ kò nífẹ sí. Ó sì ti àwọn ilẹ̀kùn. Ó sì wí pé: Sun mó mi. Ó (Yuusufu) wí pé: Mo sá di Allaahu. Dájúdájú òun (ọkọọ rẹ) ni olùtójúú mi tí ó tún ẹ ààyè ibùgbé rere fún mi. Dájúdájú, àwọn aláàbòsí kò ní jèrè.

24. Obinrin nàà gbèrò (ifẹ) sí i, òun nàà i bá gbèrò (ifẹ) si i, tí kií bá ẹ pé ó ti ri ẹrì láti ọdọ Olúwaa rẹ ni- Báyií ni ọrò nàà rí kí A lè baà yọ ọ kúrò lẹwọ ibi àti iwà ibájé. Dájúdájú òun wà lára àwọn ẹ̀rúsin-in Wa ti A sà lẹ̀sà.

25. Àwọn méjéjì sì sáré lẹ sí idí ilẹ̀kùn, ó (obinrin nàà) sì fa ẹ̀wùu rẹ (Yuusufu) ya láti ẹ̀yìn. Àwọn méjéjì sì bá ọkọọ rẹ lẹnu ọnà. Òun (obinrin) wí pé: Kíni ẹsan ti ó wà fún ẹni tí ó gbèrò láti ẹ ibi sí ará ilée rẹ àfi kí ó wọ ẹ̀wọn tàbí kí ó jẹ iyà ẹ̀lẹ̀ta-eléro?

26. Òun (Yuusufu) wí pé: Òun ló pé mi fúnraa rẹ. Ẹlẹ̀rì kan nínú un àwọn ènìyàn-an rẹ (obinrin nàà) sì jẹrìí pé: Tí ẹ̀wùu rẹ bá fàya ní iwájú, nígbà nàà obinrin nàà sọ ọ̀títọ̀, òun (Yuusufu) sì wà lára àwọn ọ̀pùrọ̀.

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا ۚ وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ۚ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرِ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٢﴾ وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ ۖ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ ۚ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ ۖ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ ۖ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ ۖ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنَّ رَأَىٰ بُرْهَانَ رَبِّهِ ۚ كَذَٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ ۚ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ ۖ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ ۚ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي ۚ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَتْ قَمِيصَهُ قَدْ مِّنْ قُبُلٍ ۖ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿٢٦﴾